

Ölsen de Bir Kalsan da

– ebru çimen · 17 Kasım 2017

ÖLSEN DE BİR KALSAN DA

Gittin ya hani izini kaybettiğinde
en umulmadık
anımda terk ettiğinde içim cız ettiğinde ölsende bir kalsan
da

Ne bir iz kaldı senden ne haber
Ölümde bir değil miydi ellerimden
Avuçlarına doğru kayıp giderken.
Ölsen de bir kalsan da

Yok ettin kendini bir anda sessiz sedasız gözden
Kaybolduğunda selamı sabahı kestiğinde
Senden bir haber alamadığımda
Ölüm sayılmaz mıydı aslında

Gönül sana uzandıkça gittikçe uzaklaştıkça
Mesafeler arttıkça tecellisi ağırlaştıkça
Tesellisi azaldıkça
Sensiz geçen gecenin gündüzün ne tadı kaldı
Ne tuzu damakta hattı hesabı yok tu da

Dokunamadığımda sarılamadığımda
Seninle ayrı geçen her anın
Sayısını bile unuttuğumda
Ayrılık ölümden beterdi aslında

Yaşadıkça yaşlandıkça
Arayıp sesini duymadığımda
Aylarca yıllarca sensizliğe gömüldüğümde
Ölümün kıyısına yaklaştığımda
Ölümde birdi kalmakta
Yokluğa alışmakta ayrılık sancısıyla
Ölüme terk edilip

Oradan oraya sürüklenmekte

İlle de ölmek mi lazımdı
Yokluk ölüm sayılmaz mıydı
Gözlerdeki nemi kim dindirebilirdi
Bir dilim aşka yenik düştüğünde
Senin için atan kalbi kim susturabilirdi
Susturmak mümkün müydü
Ölümüne seven gönül
Durdurulabilinir miydi ya da

Yürekteki boşluk dolmadıkça hiçbir şey
Yerini tutmadıkça zaman
Senin yanındayken
Akıp gittikçe değerliydi
Amaçlar aynıyken güzeldi
Sensizlikte durağanlaştı
Bir türlü kendine gelmedi
Yokluğuna dayanamadı alışamadı

Beklemenin acısı derinken görmemek
Taziyedendi sevginin üzerine
Gölge düşmüşken gidişte kalışta birdi
Ayrılık ölümden betardi
Ayrılığa yaslandıkça
Zaten ölsem de bir kalsan da
Yaşadığını bilsem de yaşarken ölsem de
Ruhum bedenim senleydi
Ruhum bedenim zaten hep senleydi
Ebru ÇİMEN (19 12 2016)

bu şiiri seslendirdim şimdiden iyi okumalar
olumlu olumsuz yorumlarınız benim için önemli